

PARROQUIES@RENYNS

Sant Martí d'Arenys de Munt i Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)

9 ABRIL 2020 - TRÍDUUM PASQUAL: DIJOURS SANT / A - NÚM. 20

LECTURES DEL DIA

· Lectura primera

Ex 12, 1-8. 11-14

El ritu del sopar pasqual

· Salm responsorial

SI 115

R. El calze de la benedicció és comunió amb la sang de Crist

· Lectura segona

I Co 11, 23-26

Cada vegada que mengem aquest pa i bevem aquest calze, anunciem la mort del Senyor

· Vers abans de l'evangeli

Jn 13, 34

Us dono un manament nou, diu el Senyor: Que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat

· Evangeli

Jn 13, 1-15

Jesús demostrà fins a quin extrem estimava els seus

SANTORAL

Sant Marcel

Santa Maria de Cleofàs

INTENCIONS DE MISSA

- Difunts:

Andreu Guri i Sala

- Agraïment:

Als qui busquen la vacuna de manera incansable

UNES PARAULES

Benvolguts i benvolgudes, deixeu-me en aquest Dijous Sant, dia de la institució de l'eucaristia, del sacerdoci i de la caritat, compartir amb vosaltres alguns fragments d'una bonica reflexió que ens ha fet arribar Mgr. Mario Delpini, arquebisbe de Milà, sobre l'eucaristia:

«Anar a missa, el ritual del diumenge, ha semblat durant dècades un bon costum opcional, reservat a algunes festes solemnes o a alguns ritus familiars. Un bon costum al costat d'altres com el temps de lleure i de l'esport. En les discussions a classe o al treball, sembla gairebé un signe de maduresa i d'esperit crític dir: "Sí, sóc creient, però a la meua manera, jo penso amb el meu cap; sí creient i no practicant". Però, de sobte, quan no s'han pogut fer les celebracions, quan han estat substituïdes per transmissions televisives, els creients s'han adonat que faltava allò més important: trobar-se per a la celebració de la missa, cantar, pregar, estrènyer mans amigues en el signe de la pau i rebre la comunió. Tot això és el que trobem a faltar. Quan tenim fam mai no la podem fer passar mirant una fotografia de pa. Necessitem una comunió real amb Jesús, per estar en la vida de Déu. Ni més ni menys que això. Poder anar a missa seria el signe que ha tornat normalitat no només per la llibertat de moviments, sinó pel convenciment que no es tracta de bons costums sinó d'una qüestió de vida i de mort. El pa de la vida no és en realitat una frase bonica sinó la revelació que sense Jesús no podem fer res. Tenim necessitat d'un partit el pa de la vida per no morir per sempre. Tenim necessitat d'esdevenir un sol cos i un sol esperit partint l'únic pa. Si en aquests dies hem experimentat l'emoció de pregar junts a casa, haurem après que és possible fer-ho, que uneix, però que no esgota el desig trobar el Senyor sinó que més aviat fa créixer el desig d'anar a missa, el desig de sentir-nos part de la gran Església que ens reuneix amb tothom».

Mn. Joan Soler i Ribas

L'EVANGELI (Jn 13, 1-15)

Eren ja les vigílies de la festa de la Pasqua. Jesús sabia que havia arribat la seva hora, la de passar d'aquest món al Pare. Ell que sempre havia estimat el seus en el món, ara els demostrà fins a quin punt els estimava. Durant el sopar, s'aixecà de taula, es tragué el mantell i se cenyí una tovallola; després tirà aigua en un gibrell i es posà a rentar els peus als deixebles i a eixugar-los-els amb la tovallola que duia a la cintura. Quan anava a rentar Simó Pere, aquest li diu: «Senyor, vós voleu rentar-me els peus a mi?». Jesús li respon: «Ara no entens això que faig; ho entendràs després». Pere li diu: «Mai de la vida! Vós no em rentareu els peus». Jesús li contestà: «Si no et rento, tu no ets dels meus». Li diu Simó Pere: «Si és així, Senyor, no em renteu només els peus: renteu-me també les mans i el cap». Després Jesús digué: Us he donat exemple perquè vosaltres ho feu tal com jo us ho he fet».

COMENTARI

I Jesús celebra l'últim sopar, i institueix l'eucaristia: «Feu això que és el meu memorial», i la lliga per sempre amb el servei quan, posant-se a rentar els peus, els diu: «Us he rentat els peus, també vosaltres us ho heu de fer els uns als altres». O sigui, els estava dient: «Està molt bé que celebren l'eucaristia, està molt bé que recordeu el meu sacrifici. Està molt bé i és necessari, però, no ho deslliguen mai de la caritat, de l'Amor. Rentar els peus, per Jesús, vol dir posar-se als peus de la humanitat, en un acte de profunda llibertat d'aquell que és capaç d'oblidar-se completament d'ell mateix i donar la vida pels altres. Gaudiu d'aquest dia, pregueu perquè ben aviat puguem celebrar de nou l'eucaristia, pregueu perquè els joves escoltin la crida de Déu i responguin generosament a la vocació sacerdotal, i perquè cada un de nosaltres miri si ha fet de la seva vida un servei generós envers els altres.